

بررسی درماتوفیتوز (با عوامل زئوفیل) در مراکز نگهداری معلولین ذهنی تهران

سید ناصر شریعت *

این بررسی که نخستین بار بر روی ۳۵۰ نفر معلول ذهنی که از نظر بهره هوشی در گروههای آموزش پذیر، تربیت پذیر و حمایت پذیر قرار داشتند و از ۱۰ مرکز نگهداری معلولین ذهنی بطور تصادفی انتخاب شده بودند انجام گرفته است. ابتدا افراد مورد نظر از لحاظ بیماری کچلی معاینه می شدند و در صورت مشاهده ضایعات مشکوک بر حسب نوع و محل ضایعه اقدام به نمونه برداری می شد و در آزمایشگاه مورد آزمایش مستقیم با پتاس ده درصد و کشت در محیط سابورودکستروز آگار محتوی کلرآمفینکل و سیکلو هگزیمید قرار می گرفت در این بررسی ۱۸ نفر (۴۰/۹ درصد) مبتلا به درماتوفیتوز بودند. گونه های درماتوفیت جدا شده عبارتند از: میکروسپوروم کانیس ۶ مورد (۳۳/۳٪) تریکوفیتون و روکوزوم ۲ مورد (۱۱/۱٪)، تریکوفیتون روبروم ۲ مورد (۱۱/۱٪) تریکوفیتون شوئن لاینی ۱ مورد (۵/۶٪) و تریکوفیتون متاگروفیتیس ۱ مورد (۵/۶٪) همانطوریکه ملاحظه می شود از بین درماتوفیتها عوامل حیوان دوست (میکروسپوروم کانیس و تریکوفیتون و روکوزوم) با فراوانی ۴۴/۴ درصد بعنوان مهمترین عامل بیماری را مطرح می باشند.

ارتباط فاکتورهای مختلفی مانند سن، جنس، شستشوی انفرادی و تجمعی البسه افراد معلول، دفعات استحمام افراد، بهره هوشی و ... از جمله نتایج بدست آمده در این تحقیق می باشد همینطور از وسایل، محیط آسایشگاه و لوازم آنها نمونه برداری و آزمایش بعمل آمد که نتایج حاصله و بطور کلی پیشنهادات ارائه شده در این طرح می تواند در امر پیشگیری تأثیر به سزائی داشته باشد.